

דברי הכפר

74

לפעמים חלומות מתגשמים
לפעמים כשהלב עוד תמים
לפעמים, בליל קיץ חמים
לפעמים חלומות מתגשמים

השבילים שמובילים לארץ החלום
נפתחים ומגלים את כל רגעי התום
אורות הכרך דולקים עכשיו בכל חדרי הלב
בתוך תוכי יש הרגשה של אושר מתקרב

מילים: צביקה פיק

גיליון מס. 2728 * ט"ז בתמוז תשפ"ב * 15 ביולי 2022

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

שלום לחברים וחג שמח

חג הקיבוץ בפתח ותערוכת הצילומים של ותיקי הקיבוץ היא מתנה מיוחדת שהקיבוץ העניק לעצמו, פרי עבודה של רבים מהקהילה. אין ספק שעשייה זאת משקפת את רוח הקיבוץ.

אנו מביטים קדימה ומצפים שהשנה הנוכחית וזו שאחריה יהיו פתח לעשיות נוספות, נושאים עליהם אנו שוקדים זמן רב:

- תחילת /המשך בניה בשכונת ההרחבה
- שדרוג תשתיות הקיבוץ
- תבע חדשה לקיבוץ ותבעות לתעסוקה ולמסחר.
- יציקת היסודות (באופן סימבולי...) לענף תיירות.
- הקמת המערכת הסולארית הקרקעית והשלמת פרויקטי גגות פנויים בקיבוץ
- תכנית פיתוח לחקלאות

אני מקווה שכל זה ועוד ימשיך להצעיד את הקיבוץ לעתיד טוב יותר.
זה אפשרי וזה בידנו.

חג שמח כפר הנשיא

אלי בן עמי

מנהל משק

כפר הנשיא

חג התיישבות שמח, קיבוץ כפר הנשיא בן 74 !

חג המשק, הוא חג חברתי, משפחתי, קהילתי, ומלא בהתרגשות וסיפורים על מה שהיה בעבר, על ההיסטוריה והנוסטלגיה...

החלטתי לכתוב על המצב וקצת הסתכלות קדימה.

אנחנו נמצאים היום ללא ספק בתקופה של שינויים.

האם החקלאות תעמוד בציפיות? והאם נצלח את השנה הבאה?

האם צפוי שינוי מהותי בכלכלה העולמית, כפי שצופים והאם אנחנו לפני מיתון?

האם תקום ממשלה יציבה ורחבה בסוף השנה, או ששוב נלך לבחירות נוספות?

האם עידן המלחמות בין המדינות שכמעט נעלם, חוזר ומתחזק לנגד עינינו?

האם ההתחממות הגלובאלית תפגע מאוד גם באזור שלנו?

עדיין לא ברור איך כול אלה ישפיעו עלינו אבל, דבר אחד ברור והוא שיש שינויים, וצריך להיערך מבעוד מועד. וגם לזכור ששינויים יוצרים הזדמנויות.

אנחנו חוגגים 74 שנים להקמת כפר הנשיא, היום הישוב כבר גדול ומשולב, מתרחב, ועל סף בנייה נוספת ב 3 שלבים, שתביא אותנו כמעט להכפלת מספר התושבים. אל דאגה זה לא יקרה מחר, זה ייקח זמן אבל הזרעים כבר נזרעו, התב"ע לבניה נוספת בתהליכי השלמה והגשה, וההרחבה כבר באופק הקרוב... לצערי בעיות בירוקרטיות מאיטות חלק מהתהליכים, אנחנו לוחצים להתקדם, ונצליח. מספר הצעירים והילדים גדל באופן משמעותי ויביא לדור צעיר שייקח יותר אחריות בעתיד.

אז מה נחוץ לנו היום? איזון (אגב, איזון בגימטריה זה בדיוק 74, כלומר אנחנו בשנת האיזון), כן איזון בין סוגי התושבים בקהילה המתרחבת, בין סוגי ההכנסות למימון הקהילה והקיבוץ כולו, ובין בעלי התפקידים שיפעלו בהרמוניה בינם לבין עצמם, וגם מול הקהילה כולה.

מה עשינו ומה השתנה בשנה האחרונה?

- ✓ אנחנו בשלב החלפה של מנהל קהילה, למנהלת קהילה, תמר שנכנסת לתפקיד.
- ✓ בהזדמנות זאת אני רוצה להגיד תודה רבה לגל סער שמסיים 4 שנים של עשייה והצלחה בייצוב הקהילה במלוא מובן המילה (חינוך, רווחה, תקציב מסודר, ועוד).
- ✓ מכרנו את שארית חלקנו בחברת הבונים, והגדלנו את קרן המילואים לפנסיה.
- ✓ החלטנו על מאמץ לסגירת החוב לפנסיונרים עד סוף השנה.

- ✓ חידשנו את שכונת הקרוואנים, שעבר זמנם וכבר לא היו ראויים לשימוש.
- ✓ התחלנו בהשקעות בבתי החינוך לאור הגידול הצפוי במספר הילדים.

ומה הלאה לשנה הקרובה?

- ✓ אנחנו בשלבים סופיים של ההיערכות לביצוע התשתיות.
- ✓ אנחנו בשלבים סופיים של היערכות לתחילת בניה בהרחבה.
- ✓ בחנו בוועד הנהלה את המבנה הארגוני וביצענו מספר עדכונים.
- ✓ לקראת אוגוסט, נתחיל לטפל בבחירות לוועד הנהלה וליו"ר הוועד ל 4 שנים.
- ✓ נמצאים כעת בתכנון הרחבת המכינה ובנייה נוספת למכינה, להכפלת החניכים.
- ✓ ניכנס לתכנון של החלק התחתון של מבנה חדר האוכל הישן לביצוע בשלבים.
- ✓ בתהליכי קידום פרויקטים, תיירות, סולארי קרקעי, שטחים למסחר, ועוד.
- ✓ נקדם פעולות בתחומי, הרווחה, התרבות, ופעילות פנסיונרים.

זה בהחלט נראה לא מעט,

חלק ממה שצוין יתחיל בשנה הקרובה אבל, יסתיים בעוד מספר שנים.
 כעת, צריך לחשוב איך לנווט את הספינה לרגיעה, לשיתוף פעולה, לתמיכה,
 להקשבה. אני יודע שאנחנו לא מגיעים לכולם ולא שומעים את כולם, אבל אני
 מבטיח שמי שרוצה ופונה, ניפגש אותו ונשמע אותו, זה חשוב!

וכאן אני רוצה לציין לחיוב רב פרויקטים שאנשים משקיעים בהם מזמנם, ובעיקר את
 האתר החדש שבנה דוד אלמן בסיוע של חברים נוספים, אתר התמונות. אתר
 מדהים, נהדר, שווה לשוטט בו.

חג שמח,

ותודה לכם התושבים.... יוסי כץ יו"ר

כפר הנשיא

איך (כמעט) רכשנו טרקטור למנסורה / מפי יצחק עדר. ערכה רחל גינת.

לקראת חג ה-74, טעימה מהחיים הסוערים של החלוצים שעלו על הקרקע במנסורה. החיים כאן לא היו "קאפ אוף תיז"

תנו לי לחזור אחורה, לשנת 1948; ליתר דיוק – לתאריך 13.8.48, ימים לאחר שעלינו על הקרקע, בהיותי המא"ז של מנסורה. לחברים נודע שאפשר "לרכוש" טרקטור בסביבה. עבורנו, יישוב שזה עתה עלה על משלטו-מקומו, זו תהיה מתנת אלוהים. תארו לעצמכם: טרקטור גדול (ט.ד.2) חינם אין כסף! ממש התחלה ראויה של משק מכונות מסועף ומגוון! נתתי לעצמי להשתכנע ללכת על הרעיון המקסים הזה, ונקבעו חמישה חברים כ"חיל שחרור". (השמות, לידיעת הותיקים, היו: צבי כוכבי ז"ל בתור חובש, מינקי, איזי פוזנר, נבי, ואיזק פוטש בתור אבטחה).

הם צויידו במיטב הנשק שלנו (מ.ג. סוג של מכונת יריה) ויצאו, בהדרכת מושבניק, לכפר למרגלות הרי הלבנון – מערבה לכביש ר"פ-מטולה. לפי המידע שלנו כפר זה ננטש על ידי תושביו.

בהתקרבם לכפר נוכחו לדעת שה"שחרור" לא יתנהל לפי התכנית. הסביבה המתה דרוזים, שקצרו לתומם את תבואתם ולא הראו כל סימני עצבנות בהתקרב הג'יפ שלנו לכפר. המושבניק הסתודד עם נכבדי הכפר, והתברר שהם אמנם מוכנים לתת לנו "לשחרר" את הטרקטור, אך הם פוחדים מפעולות תגמול מצד כנופיותיו של קאוקג', הנמצאות בקרבת הכפר. לכן גובשה תכנית "הסוואה": הם יביאו את הטרקטור למרכז הכפר, אנחנו נתחיל לירות עליהם והם יברחו. אז נוכל לקחת את הטרקטור "בכוח". הוסכם ונחתם וחברינו תפשו עמדות במורדות הכפר.

הכול נראה יפה: הדרוזים החלו "בורחים" - אך לפתע ירד על החברים מטר יריות מכל הצדדים. כדורים שרקו מכל עבר ואי אפשר היה להרים ראש. מתברר שנפלו למלכודת אשר תוכננה מראש, ביסודיות ובעורמה. לחלק מ"כוחותינו" הייתה זו טבילת אש ראשונה והם היו די מבוהלים, עד שהמפקד

אמר בקור רוח (הוא שירת כקצין בצבא הבריטי!): "קצת חם פה. כדאי להסתלק!" תחילה ניסו לברוח בזחילה ואז הבינו שזה לא עסק ופתחו בקפיצות לעבר הג'יפ. שם סובבו אותו וחזרו כלעומת שבאו, כשבדרך שברו כמה שיאי עולם בנסיעה בשדה פתוח. עד היום איש אינו מבין איך חזרו החברים "הביתה" בלי שריטה אחת.

מאוחר יותר נודע לנו שממילא כל ה"מבצע" שלנו היה לשווא: בשעת ביצועו כבר עמד הטרקטור האמור בחצר אחד המשקים הקרובים, שחבריו, יוצאי הפלמ"ח, היו מתורגלים יותר בכגון אלה...

פורקים ציוד מהמשאית
להקמת משלט "הבונים"
במנסורה.

חברינו האמיצים, לומדים להשתמש בכלי נשק.

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

דגלים, הרהור מסכם

בשבועות האחרונים כתבתי על כמה דגלים: הדגל של המדינה, זה שקראו לו פעם הדגל הציוני, או הדגל כחול לבן. כתבתי על הדגל האדום דגלם של הפועלים ושל כל המדינות הקומוניסטיות עליהן השלום, ולבסוף על דגל הגאווה.

התחלתי לכתוב בימים שבהם עמד לעבור מצעד הדגלים בירושלים. חשבתי על האלימות שהתלוותה למצעד הזה, וכאב לי על ביזיון הדגל שלנו. חשבתי על הדגל האדום, שפעם ייצג את התקווה ליחס הוגן לעובדים בכל העולם, למניעת עבודת ילדים קטנים, לשחרר הוגן ולתנאי עבודה נאותים, ואיך הדגל הזה הפך לדגלם של הכובשים העריצים של מדינות מזרח אירופה. וחשבתי על דגל הגאווה, אשר הוא כמו סמרטוט אדום בפניהם של הומופובים למיניהם.

הנושא של הדגל מעסיק אותי מאד. איך ניתן להזדהות עם דגל ועם מה שהוא מייצג, ובאותה העת להיות פתוחים אל האחר אשר הדגל שלו שונה משלך.

אולי המילה המתאימה לבטא מחשבה זאת היא "בעד". אני מזדהה עם דגל מסוים כי אני בעד מה שהוא מייצג.

ואולי המסר הזה עזר לי גם להתייחס להנפת דגלי פלסטין באוניברסיטת באר שבע. אני לא בעד דגל פלסטין, הוא איננו מייצג אותי, אבל כל עוד אלה שמניפים אותו אינם פוגעים באחרים, ואינם מסיתים לפגיעה באחרים. כל עוד הם "בעד" אני לא נגד.

• ביקור בידן בישראל

ודאי לא הייתי היחידה שנצמדה למקרן הטלוויזיה הערב, לראות את הנשיא מבקר אצלנו ומפגין ידידות כנה למדינת ישראל. השיחה עם שתי שורדות השואה הייתה מרגשת מאד. אבל הבנוס הגדול של צופי ערוץ 12 היה הראיון הסופר-אינטליגנטי וחינני שערכה יונית לוי עם הנשיא, שעות ספורות לפני שעלה על המטוס.

מכל הפאנל שישב באולפן, רק דנה וייס, פירגנה ליונית. אחוות נשים, אמרנו כבר?

חג שמח לכפר הנשיא

תמר וולפין

סיפור לכבוד חג המשק

לכבוד יום ההולדת של הקיבוץ שמכונה "חג המשק" תשמעו סיפור:

א.

והארץ הייתה תוהו ובוהו, חושך על פני תהום ובדווים סביב. חבורה של אנשים צעירים מסקלת שדה. מפעם לפעם תעלה תרועת צחוק מתוכם. הגופות הצעירים נוצצים בשמש והשרירים רוטטים מתחת לעורם המתוח והשזוף. לעתים יפצח אחד מהם בשיר וחברו יוציא מפוחית מכיסו וינפח בה במרץ כאשר חבריהם ימחאו כף בהתלהבות ויחבטו בקצב על ירכם. רק בצללים, בפינות סמויות כמעט מהעין, יעלה עצב כמוס השמור לעתיד.

ב.

בעתיד, שלא התרחש עדיין, ישב יוחנן הגנן בסככה של ענף הנוי, שתה קפה שחור עם הל וקרא ידיעה בעיתון: "סביל עבו עמר, בת עשרה חודשים, נדרסה למוות על ידי אביה בישוב הבדווי בו הם מתגוררים. האב שנהג ברכב מסחרי, לא הבחין בבתו, נסע לאחור ודרס אותה למוות". "אוי ואבוי"- מלמל יוחנן לעצמו והפך את הדף.

ג.

הימים הראשונים של רקמת החיים שרק החלה להתרחש במקום שהפך להיות שלהם, היו מוארים ופתוחים. הכול רחש וקרא והזמין. האנשים חשו שהם לוקחים חלק באירוע נדיר וחד-פעמי והם עשו הכול כדי שיתקיים לעד. באותם ימים רוויי התלהבות וקסם, הנצח עצמו נראה לא רחוק מדי. היו אלה ימים של עבודה קשה ומפרכת. לעתים נראו כמו סזיפוס המגלגל סלע במעלה ההר אל פסגה רחוקה. אבל כמו סזיפוס נדמה היה להם שאין קושי בעולם שלא יוכלו לעמוד בו. שאין משימה שיטילו על שכמם ולא יוכלו לה.

ד.

יוחנן הגנן הסתובב ליד בית הקברות עם שני כלביו, ג'ורג'י הזאב השחור הגדול ומקסי, כלב מעורב שנישרך אחריהם תמיד, ומלמל לעצמו שיחות רפאים עם עצים ומתים. הוא חרף וגידף את הנערים שהשחיתו את צינורות ההשקיה על הדשא שליד חדר האוכל, והשליך בכעס אבן בשועל חולף, שמיהר להימלט מן המקום בקול יללה דקה.

ה.

השנים חלפו, והמקום שהקימו לבש צורה ופשט צורה כנחש המשיל את עורו. האוהלים התחלפו בצריפים שנדמו להם כארמון לעומת האוהל, עד שמאסו בצריפים והמירו גם אותם בבתי לבנים ומלט. כאשר עברו אל בתי הקבע נדמה היה להם פתאום שכמו שהקבוע גובר על הארעי, כן עלה בידם לצקת ולייצב את המהות החומקת של הוויית הישוב שרקמו כאן בעמל כה רב, אל בתי הבטון וכבישי האספלט שנמתחו כמו סרטים שחורים ומבריקים על האדמה הכהה שהלכה והתכסתה, הלכה והתרחקה מהם, עד שנעלמה כמעט לגמרי מתחת לקדחת הבנייה וההתפתחות. הישוב התכווץ והתמתח כענק שנעור מתרדמה ארוכה, מתח את איבריו וכמו יצא לכבוש את מקומו במרחבי החלל והזמן.

ו.

המחנך הדגול יצחק אורן עמד בכיתה הקטנה, עצם את עיניו בחוזקה ובהתרגשות גדולה נשא דרשה על הספרות האנגלית ותרומתם של דיקנס וביירון לתרבות העולמית. לבה רותחת של מילים כמו נשפכה מפיו וגאתה בכיתה שהלכה והתרוקנה מן הילדים שישבו בה ובנשימה עצורה יצאו אחד אחד מן החלון. לאחר חצי שעה של משחק כדורסל צוהל במגרש, שבו לכיתה דרך החלון וכשיצחק פתח את עיניו שוב עם הישמע הצלצול הגואל, ישבו כבר לפניו כולם שמחים וטובי לב. "רוצו לשחק" שיחרר אותם יצחק כשהוא מניף בידו בלאות, והם רצו מיד בצהלה גדולה לראות את השריפה שפרצה בצריף של המתנדבים.

ז.

הפרות שרעו בשדה שליד בית הקברות החלו לגעות בחרדה כאשר העשן שעלה מהצריף העולה באש הגיע אליהן עם רוח הצהרים החמה שנשבה. יוחנן הגנן ששמע מבית הקברות את קולות הגעייה, מיהר אל השדה עם הכלבים, ג'ורג'י ומקסי, וכל הדרך לשם צעק עליהם שלא יעזו להבהיל את הפרות. ליוחנן היה רגש עמוק לבעלי חיים.

ח.

יוחנן מחה דמעה שגלשה לאט אל תוך זקן הנביא האפור שגלש ברוך על חזהו החביתי, רק אתמול הצביעו על הפרטה באסיפה והיא עברה ברוב קולות. הוא התבונן אל הירדן שחתר למטה מתחתיו כמו קללה עתיקה אל ים המוות, אחר שרק לכלביו ועלה בדרך הרומית העתיקה אל בית הקברות, כדי לבקר את המתים שכבר ישנם ואלה שעוד יהיו. אלה שרק הוא רואה אותם.

ט.

הזמן כמו עמד מלכת. יוחנן הגנן נשא עיניו והתבונן סביב ואחר נופף בידו כמבטל את הכול. תנועתו השוללת כמו העמידה סימן שאלה גדול לא רק על הכפר הקטן והמופרט אלא על היקום כולו. לאט הסתובב והתרחק לכיוון "אבן התותח" כשהוא קורא למקסי וג'ורג'י להצטרף אליו למסע אחרון אל הערב

היורד. דמותו הממלמלת הלכה ורחקה עד שאי אפשר היה להבדיל עוד בין הגוף ההולך ונבלע באפילה לאבנים הגדולות של הדולמן העתיק שניצב כאן מאז החל האדם לרחוש תרבות במקום העתיק הזה.

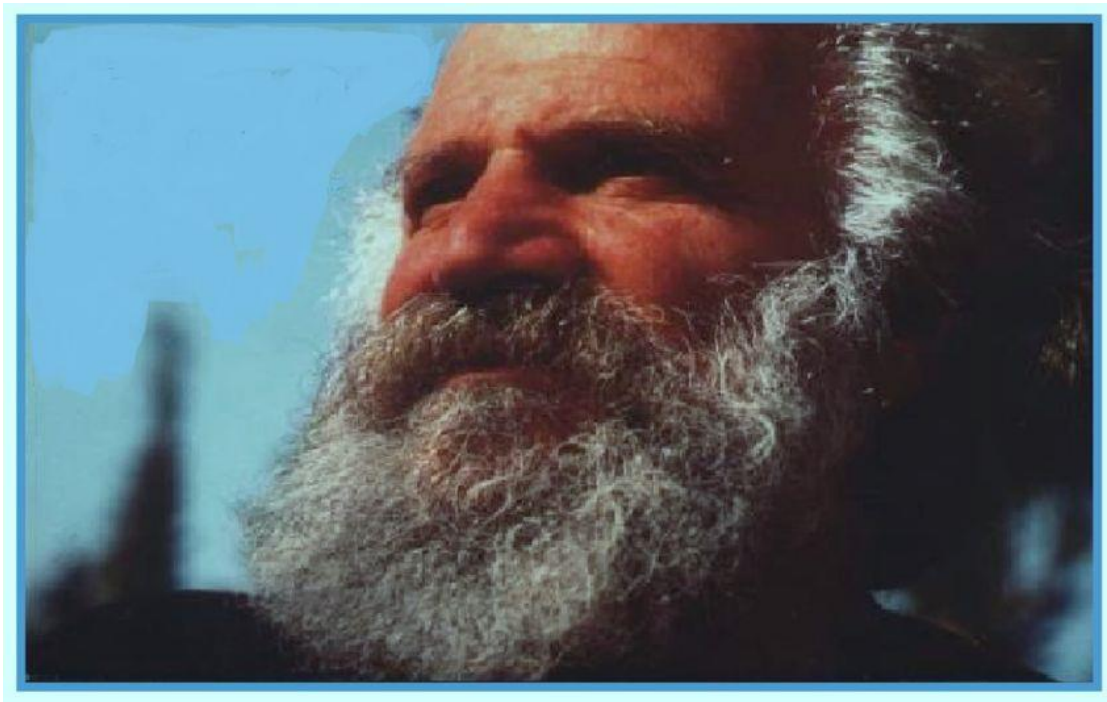
י.

לרגע אפשר היה עוד לדמיין אותו שורק לכלביו ואז הכתם הבהיר של חולצתו והד השריקה שקעו ברוך אל תוך הסלעים הגדולים, ביחד עם מלמוליו חסרי הפשר, שעתידים להתפענח לכולנו רק בעתיד שאליו לא ישוב עוד לעולם.

יא.

במקום אפילו:

המקום הזה שהיה פעם שדה, שהפך לקיבוץ, שברבות הימים נעשה לכפר, עבר תמורות כבירות כל כך עד שכבר היה ממש קשה לדמיין את ראשיתו. וכמו אורגניזם מאריך בשנים, חי המקום הזה את חייו תוך שהוא מקיים יחסי גומלין עם בני האדם שנולדו לתוכו ובבוא העת גם מתו מתוכו ויצאו אל מסעם האחרון אל מעבר לשדרת הזיתים כשהם נראים כבר ממש כמוהם, מקומטים, מופלגים בשנים ומלאי ניסיון, אל המקום שבו לא יצטרכו יותר לרשת ביטחון, מקום בו יהיו סוף סוף שווים באופן המוחלט ביותר שניתן יהיה להעלותו על הדעת.

משתתפים בצערה
של הבת אביטל שובל
של הנכדים דניאל, ושני,
עם פטירתו של האב הסב
יעקב רבאו
ז"ל
בברלין
שלא תדעו עוד צער

פינת הקריקטורה
השבועית:

15.7 משה גרשמן

תובל דיין

16.7 רותי מרכס

זיו נוי

אוריה יודאיקין

18.7 ג'וליה ניצן

19.7 אמילי זוסמן

אמיתי בכר

20.7 גיורא גודמן

דוד אור

21.7 מיקי נוי

מזל טוב וברכות חמות לנישואיהם של

מותר עב"ל שניר

מזל טוב לאמא שרה מרקוסון לאבא איתי לנדסמן

מזל טוב לסבים בת שבע ומרקי מרקוסון

רוב נחת לכל המשפחה המורחבת

מופע לחג המשק ה 74 "סתם יום של חול"

שישי בערב 15.7.22

התכנסות באמפי בשעה 20:00

תחילת המופע בשעה 20:30 בדיוק !!

הפקה, תפאורה, משחק, ריקוד, שירה ונגינה

בביצוע נשות/אנשי המקום.

כאלו לאת כהלמנה אישי

להתראות בערב.....

© CanStockPhoto.com

כפר הנשיא

חג המשק

74

חמישי
14.7
17:30

תערוכת "פני הקיבוץ" - תערוכת צילומי פורטרט
"בלב הקיבוץ"

.....

18:00-20:00

ארוחת פוטלאק בברכה (רישום מראש בקובץ
שישלח. לפרטים אליה - 052-5823336)

20:00

מופע לכבוד חג המשק 74 באמפי

21:00

מופע מקפיץ של להקת "הדבורים" בברכה
במהלך הערב יהיו פינוקים שווים במיוחד:
בר אלכוהול, מתוקים, פירות העונה ועוד...

.....

11:00

בראנץ חגיגי "בלב הקיבוץ" (רישום מראש אצל רחלי ומעיין)

14:00- 22:00

מסיבת חג המשק- "במשק ילדים"
מוזיקה מטובי התקליטנים של המשק, אוכל ושתייה בתשלום
ויש עוד למה לצפות ...

צוות חג המשק & ועדת תרבות

זנוע טז ניטואל א נאנע ענדנע

ווא תונגטני גאפונע

כרכות לחברת כפר הנשיא

החולצת 74 שנים לעליה ע"ה הקרקע

עם שאינו זוכר את עברו, ההווה שלו דל, ועתידו לוט בערפל (יגאל אלון)

לפני שלוש שנים, כשי לקיבוץ ליום ההולדת ה-71 עלה לאינטרנט, ובעיקר למודעות שלנו, אתר היסטורי ששמו "**כפר הנשיא ספור מקומי**".

גגלו ותראו! **כפר הנשיא - סיפור מקומי**

האתר הוא אינטראקטיבי – **וכלו שותפים בבנייתו**.

הוא כולל הרבה תמונות מההיסטוריה והאקטואליה המקומית, וכן זיכרונות מהווי המקום, להנאת כולנו, ולהנאת ידידינו בכל העולם.

דוד אלמן הבלתי נלאה סרק וצרף את כל גיליונות העלונים!! דברי הכפר ומתחריו, והם מהווים אוצר בלום של תיעוד והנאה. כמו כן דוד עוסק בהנצחת חברינו שהלכו לעולמם.

האתר הוא של כולנו, וכולכם יותר ממוזמנים **להוסיף תמונות של כל נושא שמעניין את הציבור**. הכוונה אינה להציף בעשרות תמונות, אלא לבחור תמונות בודדות באיכות טובה. ישנה מערכת שמוודאת שמה ששולחים הולם לפירסום.

בדף הבית יש חלון חיפוש בצד ימין למעלה, שם ניתן לרשום כל נושא, קטגוריה או שם, שמעניין אתכם. ניתן ורצוי גם להוסיף לתמונות קיימות, **זיכרונות והערות שלכם**.

האתר בנוי על ציר זמן, מ-1944 (חוות ההכשרה באנגליה), ועד ימינו ממש (משימות בר-המצווה של כיתת חצב).

האתר יהיה מעניין ומשמעותי להווה ולעתיד -
ככל שתוסיפו משלכם.

חג שמח, רחל גינת

משולחן העורכת / שושנה שרקי

כדי להשיג דברים גדולים בחיים, עלינו לא רק לפעול אלא גם לחלום, לא רק לתכנן אלא גם להאמין. אנטול פראנס

היום 14 יולי 2022 אנחנו חוגגים 74 לעליה לקרקע. לא לקרקע אנחנו חוגגים. אנחנו מרימים על נס את דור הראשונים שלנו שהתישבו על הקרקע הזאת. חלמו ועמלו כל חייהם על ההגשמת חלומם.

והקימו עבורם ועבורנו את: קיבוץ כפר הנשיא.

חלקנו חולמים בקטן וחלקנו חולמים בגדול, אך מה שבטוח זה שכולנו חולמים ולכולנו יש שאיפות שנראות לעיתים רחוקות מאיתנו. ייתכן שהחלום שלנו הוא להיות הטובים ביותר במקצוע, או בתחום האמנותי, לשפר את המצב הפיננסי, לשפר את יכולות התקשורת שלנו, לצאת לטיול סביב העולם.

יש הרבה סוגים של חלומות ולפעמים קשה לגרום להם להתגשם. אין זה אומר שהחלום הזה הוא בלתי אפשרי וזאת הוכיחו לנו אינספור אנשים לאורך ההיסטוריה שהצליחו להגשים את חלומותיהם הפרועים ביותר.

המייסדים. אלה אנשים שחלמו והגשימו בזכותם אנחנו כאן. בנים רבים משלהם חיים כאם בבית הוריהם, ילדיהם וילדי ילדיהם.

שבעים וארבע שנים. חמישה דורות!

עומד המקום הזה על תילו והוא רק מתפתח וגדל. ואפילו היום, עוד מושך אליו עוד אנשים חדשים, אנשים אחרים ושונים, התקופה היא שונה, העולם הוא אחר.

אבל ההוכחה הקיימת היא שיש כאן במקום הזה איכות חיים.
בתקווה שעם איכות החיים יביאו עימם חברים גם חלומות,
ואז נאמר שוב שזכינו גם אנחנו וכן גם אבותינו באשר הם.

המפתח להגשמת חלום הוא להתרכז בחשיבות שלו ולא
בהצלחה. אפילו צעד, או ניצחון קטן בדרך, מקבל משמעות
גדולה יותר.

וינפרי אופרה

אחינו ! אחיי מקיבוץ כפר הנשיא

שושנה שרקי

